

en heldig Haand til at finde en Løsning, hvorved disse to store Opgaver gennemføres uden nævneværdig Forøgelse af Udgiften.

Jeg skal saa gennemgaa de Ændringsforslag, som er stillede af et Flertal og subsidiært tiltraadte af Mindretallet. Det første Ændringsforslag angaar Forøgelsen af Retskredsens Antal fra det, som oprindeligt var foreslaaet, idet vi foreslaar at ændre Tallet fra 70 til 83. Ændringsforslag Nr. 4 til § 19 tilsigter at gøre det lettere, end det efter Lovforslaget var, for Befolkningen at faa Dokumenter indleveret til Tinglæsning og afhentet fra Retskontorerne. Derved skabes der i Realiteten den samme Tilstand som nu med Hensyn til Indlevering og Afhentning af tinglæste Dokumenter. Ændringsforslag Nr. 5 til § 42 indeholder en Imødekommen til Underrettsdommerne, fra hvem der foreligger Udtalelse om, at de ønsker, at Betegnelsen Underrettsdommer kunde blive afløst af en anden Betegnelse. Man har indenfor Udvalget overvejet forskellige Betegnelser. Man havde tænkt sig at kalde dem Kredsdommere og alle Underretter for Kredsretter. Men da man praktisk kom til at arbejde dermed, viste det sig, at det ikke vel lod sig gøre, og man enedes derfor om, at man vilde kalde alle, der nu hedder Underrettsdommere, for Dommere, saa at der vil blive tre Kategorier: Højesteretsdommer, Landsdommer og Dommer. Det skal da udtales i Beskikkelsen, at de beskikkes til henholdsvis en af disse Kategorier. Med dette Ændringsforslag følger tillige Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf, Ændringsforslag Nr. 7 til § 43, Ændringsforslag Nr. 8 til § 44 og Ændringsforslag Nr. 37 til § 1023.

Under første Behandling blev der rettet Forespørgsel om, hvorvidt Kvinder, naar dette Lovforslag blev ophøjet til Lov, vilde kunne deltage i Nævningehvervet. For at afskære enhver Tvivl i saa Henseende har Flertallet foreslaaet at udtale det udtrykkeligt i Loven, og det er subsidiært tiltraadt af Mindretallet. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 9, hvor man ombytter Ordet „Mænd“ med „Personer“, og Ændringsforslag Nr. 10 til § 69, hvor det udtrykkelig udtales, at det er enhver Mand og Kvinde, der under visse nærmere Betingelser kan deltage i Nævningehvervet. Hermed staar i Forbindelse Ændringsforslag Nr. 16 til § 74, Ændringsforslag Nr. 23 til § 78, Ændringsforslag

Nr. 25 til § 80 og Ændringsforslagene Nr. 27 og 28 til § 81.

Ved Ændringsforslagene Nr. 11 og 12 er der foreslaaet en Tilføjelse til den Paragraf, der handler om, hvem der i visse Tilfælde er fritaget for Nævningehvervet, og det er der foreslaaet, at foruden Rigsdagsmænd skal ogsaa Rigsdagens Tjenestemænd kunne begære sig fritaget i den Tid, Rigsdagen er samlet. Det samme gælder endvidere Hjelpeleger og Fødselshjælperker. Lovforslaget indeholder i Forvejen Bestemmelse om, at Læger er fritagne. Ved Ændringsforslag Nr. 13 til § 71 har man foreslaaet at ombytte Ordet „Formue“ med „Erhvervs“. Der var nemlig truffet den Bestemmelse, at i visse Tilfælde kunde en Persons Formueomstændigheder bevirke, at han kunde begære sig fritaget for at være Nævning. Man var indenfor Udvalget noget ængstelig for, at der derved skulde skabes en Mulighed for, at Personer, som ellers ikke burde være fri for at være Nævninger, kunde forlange sig fritaget, og derfor har man ment, at det var heldigere at ombytte „Formue“ med „Erhverv“ i Tilknytning til andre Bestemmelser i vor Lovgivning om, at naar ens Erhverv eller Velfærd vil lide derunder, kan man i visse Tilfælde begære sig fritaget for et eller andet borgerligt Ombud. Ændringsforslag Nr. 29 til § 97 handler om Godtgørelsen til Nævningerne, som jeg har omtalt, at Flertallet, subsidiært tiltraadt af Mindretallet, foreslaar sat op fra 3 til 4 Kr.

Ændringsforslag Nr. 30 til § 108 gaar ud paa, at der til Hjælp for Politidirektøren i København ved Paatale af Straffesager ansættes 9 Politifuldmægtige, der skal have de til Ansættelse som Politimester nødvendige Kvalifikationer og Lønnes af Statskassen. Det vil sikkert vise sig nødvendigt at ansætte saadanne Fuldmægtige til Hjælp for Politidirektøren til Fyldestgørelse af Paatalen, og Flertallet har ment, at det var rimeligt, at Statskassen affholdt Udgifterne dertil, da Anklagen og Paatalen i øvrigt er en Stats-sag, og Staten maa udrede Lønninger til de Embedsmænd, som foretager disse Handlinger. Det vil for øvrigt være en Retfærdighedshandling mod København, som ellers vilde blive nødt til at betale disse Politifuldmægtige, idet København ikke faar Del i Statspolitiet ved Paatalen eller Efterforskningen efter Forbrydelser. Ændringsforslag Nr. 31 til § 109, som